744/06

Den 15. marts 2006 blev i sag nr. 67.111:

xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har heltidsulykkesforsikring i If Skadeforsikring, tidligere Kgl. Brand, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at ulykken ikke har medført en méngrad på mindst 5 %, samt at et eventuelt krav var forældet, da det blev anmeldt til selskabet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 10/6 1991 under udførelsen af sit arbejde fik et slag mod hovedet. Hændelsen blev anmeldt til selskabet, der anerkendte den som et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Arbejdsskadestyrelsen vurderede ved afgørelse af 18/8 1997, at de varige gener i form af vedvarende spændingshovedpine svarede til en méngrad på 5 %. Den 1/12 1997 udbetalte selskabet ménerstatning svarende hertil.

Den 18/4 2005 modtog selskabet ny skadeanmeldelse, hvoraf det fremgår, at klageren den 1/6 2001 i arbejdstiden - som passager i bil ført af kollega - var impliceret i et færdselsuheld, hvorved han fik "ryk i nakken (ryg/skuldre)".

Til brug for sagens behandling indhentede selskabet herefter sagsakter fra arbejdsskadesagen.

Det fremgår af de indhentede akter, at ulykken blev anmeldt til Arbejdstilsynet og arbejdsskadeforsikringen ultimo juni 2001. Arbejdsskadestyrelsen anerkendte ved afgørelse af 2/12 2003 det anmeldte ulykkestilfælde som en arbejdsskade efter arbejdsskadelovgivningen.

Af en af Arbejdsskadestyrelsen indhentet speciallægeerklæring af 19/7 2004 fra speciallæge i neurologi C.B. fremgår bl.a.:

"**Nuværende**

…

Forløb: Traume 2) i 2001 bevirkede en lettere forværring af følgerne efter det første traume (1991). Der er ikke siden 2001 sket bedring i tilstanden.

…

Funktionsniveau

…

Traume 2) i 2001 har ikke bevirket ændring i funktionsniveauet, hverken på arbejdspladsen eller i fritiden.

…

Socialt

…

Efter traumet i 1991 var PN sygemeldt i 10 dage. Der var ikke sygemelding efter traumet d. 1.6.2001. Der er ikke sket aflastning eller ændring i arbejdsfunktioner i forbindelse med traumerne.

…

Resumé

…

Siden traumet d. 10.6.1991 har PN haft konstant nakkeømhed, belastningsrelateret spændingshovedpine og udtalt smertereaktion ved selv små stød mellem hovedbunden, fulgt af langvarig hovedpine. Klagerne er forværret lidt efter traumet d. 1.6.2001, men har ikke ændret karakter.

Objektivt findes let ømhed af nakkefæsterne og indskrænket bevægelighed i alle retninger i lænderyggen.

Konklusion

Trafikuheldet d. 1.6.2001 har bevirket beskeden forværring af forud bestående lettere gener efter traumet i 1991. Traumet d. 1.6.2001 har ikke bevirket ændring i erhvervsevnen eller funktionsniveauet i fritiden. PN tilrådes træningsprogram."

Arbejdsskadestyrelsen vurderede ved afgørelse af 16/3 2005, at klagerens varige mén som følge af ulykken den 1/6 2001 er 5 %.

På baggrund af de indhentede oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning. Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvilket han meddelte selskabet ved skrivelse af 7/5 2005. Selskabet fastholdt sin afgørelse ved skrivelse af 21/6 2005 til klageren. Sagen blev herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klageren har påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at han er berettiget til udbetaling af erstatning svarende til en méngrad på 5 %. Til støtte herfor har klageren i klageskemaet bl.a. henvist til, at han har modtaget erstatning fra en tilsvarende forsikring tegnet i Tryg Forsikring A/S, hvortil anmeldelse ligeledes skete i 2005.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sit afslag på forsikringsdækning. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 21/7 2005 bl.a. anført:

"**Påstand 1: Sagen er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29:**

Skaden anmeldes hertil i år 2005. Set ud fra Forsikringsaftalelovens bestemmelse er erstatningskravet forældet.

Det fremgår af speciallægeerklæringen fra speciallæge i neurologi C.B., at ikke siden 2001 er sket bedring i tilstanden. Der er ikke sket ændring i funktionsniveauet, hverken på arbejdsplads eller i fritiden. Tilstanden er således at betegne som stationær allerede i 2001.

I forsikringsaftalelovens § 29 fremgår det, at et krav forældes to år efter udgangen af det kalenderår, hvor skadelidte fik kendskab til kravet og til at det er forfaldet. Kravet er efter den 2-årige regel derfor forældet allerede ved udgangen af 2003.

Påstand 2: Det blivende mén efter skaden i 2001 er af beskedent omfang:
Det fremgår af speciallægeerklæringen fra speciallæge i neurologi C.B., at skaden den 01. juni 2001 har bevirket en lettere forværring af følgerne efter første traume i 1991. Vores rådgivende lægekonsulent oplyser, at de to hændelser, i stor udstrækning har enslydende symptomer. Eksempelvis kan begge hændelser munde ud i hovedpine. Det er derfor ikke muligt at adskille skaderne fuldstændigt fra hinanden.

Vi ønsker samtidig at henlede opmærksomheden på, at ulykkesforsikringen ikke dækker sygdom eller udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret som følge af et ulykkestilfælde. Forsikringen dækker ej heller ulykkestilfælde, der skyldes sygdom, eller forværring af ulykkestilfældes følger, der skyldes tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom. Der henvises til forsikringsvilkårenes punkt 5.1.2 og 5.1.3."

Hertil har klageren i skrivelse af 2/9 2005 bl.a. bemærket:

"I ingen af skrivelserne fra If (03.05.05 og 21.06.05) anføres det at sagen afvises p.g.a. forældelse. Det virker derfor for mig noget mærkeligt at dette nu er If's hovedpåstand, idet If på side 3 i brevet af 21. juli til Ankenævnet nu skriver: ..'det er vores opfattelse at sagen primært afvises p.g.a. forældelse'…

If citerer forsikringsaftalelovens par. 29 hvoraf det fremgår at et krav '*forældes 2 år efter udgangen af de kalenderår, hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet',* men If citerer ikke resten af par. 29, der fortsætter: '*og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. I øvrigt finder reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 §§ 1-3 anvendelse*'. I omtalte lov fra 1908 er angivet en forældelsesfrist på 5 år for en række fordringer, herunder erstatning for skade, jvnf. punkt 5.

Jeg kan således anføre, at kravet regnet fra ulykkestidspunktet 01. juni 2001 ikke har oversteget fristen på 5 år. Desuden skal jeg anføre, at mit endelige (fuldstændige) kendskab til, at kravet var forfaldet rent faktisk først blev opnået, da jeg modtog Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af 16. marts 2005, hvorefter kravet blev anmeldt til If (og Tryg) pr. 17. april 2005.

Hvis Arbejdsskadestyrelsen således ikke havde tildelt en méngrad, havde der jo ikke været (kendskab til) noget krav, der skulle fordres!"

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at hverken If Skadeforsikring eller nævnet er bundet af et andet selskabets afgørelse.

Efter de foreliggende oplysninger finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren senest i 2002 har haft grund til at tro, at uheldet den 1/6 2001 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet.

Nævnet finder herefter, at klagerens eventuelle krav mod selskabet var forældet ved udgangen af 2004, jf. den toårige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29. Allerede derfor kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning.

Herefter, og idet det af klageren anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson